

какви книги се разправяше? — обърна се той къмъ Нешевъ.

— Да не се загубимъ, казахъ на последния войникъ, да си напълни джебоветъ съ накжсани парчета бѣла хартия, която на всѣки 2—3 крачки да пуца. Разпръсналъ ги билъ нѣкъде на по-дълго разстояние отъ хартията, та тогава намѣрихме парчето...

На сутринъта подофицерътъ Нешевъ отвеждаше къмъ щаба нова група пленници, този път не предали се, а заловени лично отъ него и хората отъ отдѣлението му. Той и войниците му вървѣха гордо, защото освенъ пленниците тѣ отнасяха и чанта съ чужда валута. Тритѣ дъски били оставили тамъ, на противниковата телена мрежа за споменъ и указание, че за българина нѣма прѣчки, когато реши да вземе нѣщо.